

Instytut Pamięci Narodowej - Katowice

<https://katowice.ipn.gov.pl/pl3/aktualnosci/242989,Wyjazd-finalistow-konkursu-W-kregu-pamieci-i-prozy-lagrowej-wiezniarek-KL-Ravens.html>

27.05.2026, 15:38

Wyjazd finalistów konkursu „W kręgu pamięci i prozy lagrowej więźniarek KL Ravensbrück” do Miejsca Pamięci i Przestrogi Ravensbrück, 22-25 maja 2026

22 maja 2026 r., finaliści XII edycji ogólnopolskiego konkursu recytatorskiego „W kręgu poezji i prozy lagrowej więźniarek KL Ravensbrück im. Wandy Póltawskiej” stanęli na ziemi Muzeum Miejsca Pamięci i Przestrogi Ravensbrück

22.05.2026

[Nastę](#)
[pny](#)
[Powr](#)
[ót](#)

Inauguracja wizyty finalistów konkursu w Miejscu Pamięci i Prestrogi Ravensbrück

W pierwszym dniu pobytu w Muzeum Miejscu Pamięci i Prestrogi Ravensbrück finaliści ogólnopolskiego konkursu recytatorskiego „W kręgu poezji i prozy lagrowej więźniarek KL Ravensbrück im. Wandy Półtawskiej” oddali hołd kobietom więzionym i zamordowanym w niemieckim nazistowskim obozie koncentracyjnym Ravensbrück.

Zgodnie z tradycją wyjazdów organizowanych w ramach konkursu uczestnicy rozpoczęli wizytę od przejścia do jednego z najważniejszych miejsc pamięci - Totengang, czyli Przejścia Zmarłych. To symboliczna przestrzeń, w której szczególnie mocno wybrzmiewa pamięć o cierpieniu, samotności i śmierci więźniarek, ale także o ich niezłomności, odwadze i wierności wartościom, które niosły przez obozową codzienność.

Przy Totengang złożono biało-czerwone kwiaty i zapalono znicze. W ciszy, nad jeziorem Schwedt, którego wody stały się miejscem spoczynku prochów pomordowanych, uczestnicy odmówili modlitwę za ofiary KL Ravensbrück. Był to moment skupienia, zadumy i pierwszego, bardzo osobistego spotkania młodzieży z historią miejsca, które na trwałe zapisało się w pamięci Europy jako przestrzeń cierpienia kobiet wielu narodowości, w tym tysięcy Polek.

Wieczorem odbyła się wieczornica muzyczna. Po długiej podróży, mimo zmęczenia, uczestnicy wspólnie śpiewali polskie pieśni harcerskie i patriotyczne. W półmroku, przy świetle latarek i lampionów, muzyka stała się formą pamięci - prostą, wspólnotową i poruszającą. Przypomniała, że historia Ravensbrück to nie tylko opowieść o przemocy i zagładzie, ale również o sile ducha, solidarności oraz nadziei, którą więźniarki próbowały ocalić nawet w najbardziej nieludzkich warunkach.

[Nastę
pny
Powr
ót](#)

Wizyta finalistów konkursu w Miejscu Pamięci Ravensbrück

W sobotę i niedzielę uczestnicy wyjazdu do Muzeum - Miejsca Pamięci i Przestrogi Ravensbrück poznawali historię byłego niemieckiego obozu koncentracyjnego dla kobiet. Były to dwa dni wypełnione zwiedzaniem, rozmową, modlitwą i refleksją nad losem więźniarek, wśród których szczególnie miejsca zajmują Polki.

Sobotni program rozpoczął się od wizyty na cmentarzu komunalnym w pobliskim Fürstenbergu. Uczestnicy zapalili znicze na grobie polskich więźniarek rozstrzelanych w Ravensbrück w 1942 r. Ich prochy zostały zidentyfikowane dopiero w 2019 r., a uroczysty pogrzeb odbył się w 2022 r. To jedno z tych miejsc, które przypominają, że przywracanie pamięci ofiarom trwa często przez wiele dziesięcioleci.

Uczestnicy odwiedzili również grób Marka Rzewuskiego, polskiego chłopca urodzonego w obozie w grudniu 1944 r. Jego matka trafiła do Ravensbrück po Powstaniu Warszawskim. Chłopiec zmarł w kwietniu 1945 r., podczas ewakuacji obozu. W niezwykle trudnych warunkach jego mamie udało się godnie pochować syna na cmentarzu w Fürstenbergu. Po latach grób Marka został odnaleziony przez Pawła Woźniaka i do dziś pozostaje pod jego opieką.

Po powrocie do Ravensbrück uczestnicy zwiedzili wystawę stałą znajdującą się w dawnym domu aufseherek, czyli strażniczek obozowych. Zachowane wnętrza i opowieść o kobietach pełniących służbę w obozie stały się punktem wyjścia do rozmowy o codzienności sprawców, o obojętności oraz o mechanizmach działania systemu przemocy.

Kolejnym miejscem był dom komendanta obozu, a następnie dawna komendantura. To właśnie stąd zarządzano obozem i podejmowano decyzje, które wpływały na życie tysięcy więźniarek. Wśród prezentowanych eksponatów znalazły się m.in. pasiaki, przedmioty wykonane przez więźniarki, dokumenty, rysunki oraz pamiątki pokazujące zarówno okrucieństwo obozowej rzeczywistości, jak i siłę kobiet, które próbowały ocalić własną godność.

Wieczorem uczestnicy odwiedzili także teren dawnej fabryki Siemens, gdzie więźniarki Ravensbrück były zmuszane do niewolniczej pracy. Ten punkt programu pozwolił lepiej zrozumieć, że obóz był nie tylko miejscem izolacji i terroru, ale również częścią systemu gospodarczej eksploatacji więźniarek.

Po godz. 21.00 odbyła się modlitwa oraz wieczornica muzyczna. Po całym dniu spędzonym w przestrzeni naznaczonej cierpieniem był to czas wyciszenia, skupienia i wspólnego przeżycia tego, czego nie da się zamknąć jedynie w datach, liczbach i historycznych opisach.

W niedzielę uczestnicy przeszli przez najważniejsze miejsca byłego FKL Ravensbrück. Wędrówka rozpoczęła się przy obozowej bramie. Następnie grupa stanęła na placu apelowym, gdzie więźniarki godzinami musiały znosić zimno, głód, choroby i brutalność strażniczek. W miejscu dawnej kuchni obozowej mówiono o głodzie, który był jednym z narzędzi wyniszczenia więźniarek.

Drogą Lagrową uczestnicy przeszli wzdłuż miejsc, w których stały drewniane baraki. Przy

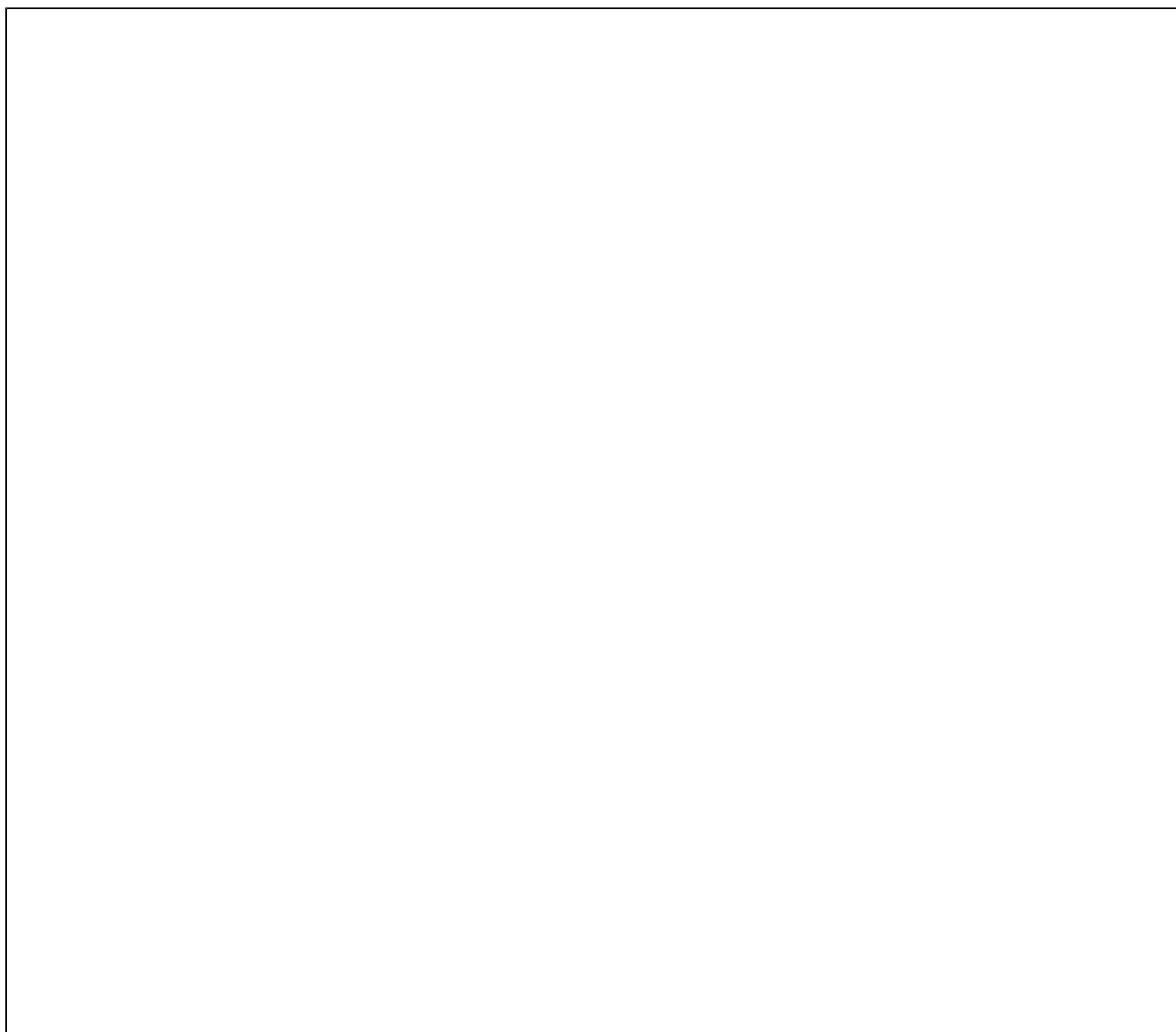
dawnym rewirze, czyli obozowym szpitalu, przypomniano o eksperymentach medycznych i operacjach doświadczalnych przeprowadzanych na więźniarkach. W miejscu dawnego bloku karnego opowiedziano o karach, przemocy i ciągłym upokorzeniu, które były częścią codzienności obozowej.

Uczestnicy weszli także do zabudowań szwalni, gdzie pracowały więźniarki. Odwiedzili również miejsce upamiętniające tzw. namiot, do którego trafiały kobiety i dziewczęta przywiezione do Ravensbrück po Powstaniu Warszawskim. Było to miejsce ogromnego cierpienia, zimna, głodu, pragnienia, chorób i śmierci. Tam zapalono znicz.

Uczestnicy przeszli do budynku krematorium. Przy piecach krematoryjnych zapalili znicz. Wędrowka zakończyła się pod tablicą narodową upamiętniającą Polki - więźniarki FKL Ravensbrück oraz przy pomniku „Niosąca”.

Pobyt w Ravensbrück był dla uczestników ważną lekcją historii, ale także doświadczeniem osobistym. Miejsca takie jak plac apelowy, bunkier, krematorium, dawne baraki czy cmentarz w Fürstenbergu pokazują, że pamięć o ofiarach nie jest tylko obowiązkiem instytucji. Jest zadaniem kolejnych pokoleń.

Ravensbrück przypomina o cierpieniu, ale także o odwadze, solidarności i godności kobiet, które w nieludzkich warunkach próbowały ocalić człowieczeństwo.

[Nastę](#)

[pny](#)

[Powr](#)

[ót](#)

[Część druga relacji z wyjazdu finalistów konkursu „W kręgu pamięci i prozy lagrowej więźniarek KL Ravensbrück” do Miejsca Pamięci i Przestrogi Ravensbrück](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)